

Amirkabir Journal of Mechanical Engineering

Amirkabir J. Mech. Eng., 56(11) (2025) 1555-1574 DOI: 10.22060/mej.2025.23625.7792

Numerical and Experimental Analysis of Locating Error of a Polyhedral Workpiece in the Fixture

Iman Rashidi, Hadi Parvaz * ⁽⁰⁾, Mehdi Bahrami, Sattar Hazrati

Faculty of Mechanical Engineering, Shahrood University of Technology, Shahrood, Iran.

ABSTRACT: Any change in position of the fixture components can lead to deviations in the workpiece's position and orientation, resulting in a defective product. This study suggests a numerical and experimental approach to calculate the positioning error of the workpiece in the fixture. Initially, the linear and angular components of the workpiece deviation due to disturbances in the locators were calculated using numerical modeling in Abaqus software. An experimental setup was fabricated to validate the numerical results. The experimental tests were conducted to measure the linear and angular components of workpiece deviations. The experiments were performed in two conditions: with and without clamping force, with each experiment repeated three times. Also, the effects of applying clamping force and disturbances to the workpiece and locators were studied on the results. In the first series of tests, the workpiece was positioned in a fully horizontal position and clamping forces of 100, 150, 200, 250, 350, and 500 N were applied. In the second, disturbances were also applied to the locators along with the clamping force. In both procedures, the displacement of a reference point, resulting from deformation and deviation of the workpiece, was measured and compared with the numerical predictions. The analysis of all results revealed that the maximum errors between the numerical and experimental results for the disturbed and non-disturbed conditions were equal to 9.1% and 14.9%, respectively.

1-Introduction

Fixtures are essential components in precision machining, ensuring the correct positioning and stability of workpieces during manufacturing processes. Among various sources of fixture errors, the displacement or misalignment of locators plays a crucial role in introducing positioning inaccuracies. The fixture design for machining process is implemented in four stages: setup planning, fixture planning, unit design, and verification [1]. One of the tests conducted during the verification stage is the analysis of workpiece locating errors in the fixture [2]. There are various types of locating errors in the fixture, including changes in locator height, shifts in locator position, deformation of the locator, or even localized wear locator's cross-section. Such wear causes the workpiece to be positioned at a point different from the intended design location, leading to errors in the workpiece's position and orientation [3]. Therefore, it is essential to analyze and quantify these errors to enhance the reliability and efficiency of fixture systems. This study aims to investigate the impact of locator disturbances on workpiece positioning through a combined numerical and experimental approach. First, a finite element model is developed in Abaqus software to simulate the effects

Review History:

Received: Oct. 28, 2024 Revised: Jan. 17, 2025 Accepted: Feb. 28, 2025 Available Online: Mar. 12, 2025

Keywords:

Experimental Test Locating Error Fixture Error Wear in Locator Fixture Design

of locator wear and displacement on the linear and angular deviations of the workpiece. To validate the numerical results, an experimental setup is designed and fabricated, allowing the measurement of workpiece displacement under different conditions. Unlike previous studies that primarily focused on linear deviations, this research considers both linear and angular deviations, providing a more comprehensive analysis of fixture-induced errors. The novelty of this research lies in its simultaneous evaluation of clamping force effects and locator disturbances on workpiece stability, which has been rarely explored in previous studies. Furthermore, this study employs a combination of multiple measurement techniques, including dial indicators, a visual measurement machine (VMM), and image processing, to enhance the accuracy of deviation measurements.

2- Methodology

Abaqus software was used to predict the workpiece deviation caused by disturbances in the locators. The simulations were conducted under two conditions: (1) applying only the clamping force without any disturbance to the locator, and (2) first introducing a disturbance to the

*Corresponding author's email: h.parvaz@shahroodut.ac.ir

Copyrights for this article are retained by the author(s) with publishing rights granted to Amirkabir University Press. The content of this article is subject to the terms and conditions of the Creative Commons Attribution 4.0 International (CC-BY-NC 4.0) License. For more information, please visit https://www.creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/legalcode.

Fig. 1. The fabricated setup for experimental testing

locator, causing the workpiece to deviate, and then applying the clamping force. Two types of workpieces were used in this study for measuring deviations: a rigid workpiece with a thickness of 10 mm and a flexible sheet metal workpiece with a thickness of 2 mm. Since the clamping force was only applied to the flexible sheet metal workpiece, the simulation was conducted for this workpiece.

An experimental setup, including a workpiece and a 3-2-1 fixture system, was designed to measure linear and angular displacements in experimental tests. In this study, two types of experimental tests were conducted: one without clamping force and the other with clamping force, to measure the linear and angular deviations of the workpiece. A workpiece with a thickness of 10 mm was used in the first type of experiment. In all experiments conducted in this study, disturbances were applied to the base locator (L_1) as the reference locator in the form of a reduction in height. The linear and angular displacements were then measured using three methods: image processing, data acquisition with dial indicators, and a VMM device. To ensure the accuracy of the experiments performed with the camera and dial indicator methods, each test was repeated three times.

The second type of experiment was conducted by applying a clamping force to a workpiece with a thickness of 2 mm under two conditions: without and with disturbances applied to the locator (L_1). In the undisturbed condition, only the clamping force was applied in multiple stages with values of 100, 150, 200, 250, 350, and 500 N at the center of the workpiece.

3- Results and Discussion

Figure 2(a) illustrates the deformed shape of the workpiece obtained from the numerical analysis. The reference point of the workpiece experiences deformation in the +Z direction. The displacement of the reference point was calculated using numerical analysis, as shown in the graphs in Figure 2.

A key observation from the data presented in Figure 2(b) is the relatively linear relationship between the applied force and the displacement of the reference point. It results from the fact that the workpiece material remains in elastic region.

Fig. 2. (a) The deformed shape of the sheet metal workpiece, and (b) displacement of the reference point under clamping force in the disturbed condition

The linearity of this relationship greatly aids fixture designers in estimating the workpiece deviation caused by locator disturbances, even in the presence of clamping force. A similar linear relationship exists for workpiece deviation due to locator disturbances in the absence of a clamping force [4]. In essence, a fixture designer can perform a simple simulation to determine the deformation for a given disturbance and predict the combined effects of disturbances and clamping forces at different force levels.

To validate the numerical results, the linear deviation of the workpiece was experimentally measured, considering the clamping force under both conditions: without and with disturbances applied to the reference locator. Figure 3 represents a typical result. The maximum error in the displacement of the reference point was found to be 14.9% in the undisturbed condition and 9.1% in the disturbed condition. A crucial takeaway from this comparison is the reliability of simulations in achieving verifiable and experimentally consistent results. This finding is particularly important as it enables fixture designers to obtain these values through simulations in the design phase without need to perform

Fig. 3. Comparison between the numerical and experimental results for the displacement of the reference point

experimental tests.

The angular deviation of the workpiece was measured using three methods: imaging with a camera, dial indicators, and a VMM device. The consistency between the data obtained from these methods was examined to ensure the accuracy of the experimental procedures. The average measurement error for angular deviation using dial indicators was 4% for the alpha angle and 7% for the beta angle. Similarly, the error for the camera method was 4% and 3%, respectively.

4- Conclusions

In this study, numerical and experimental analyses were conducted to calculate the linear and angular deviations of a workpiece in a fixture system under clamping force, both with and without disturbances. Comparing the numerical and experimental data, the maximum error in the undisturbed and disturbed conditions was obtained as 14.9% and 9.1%, respectively. One of the key findings of this research was the linear relationship between the disturbance magnitude in the locators and the deviation of the workpiece from its ideal position, regardless of the presence or absence of a clamping force. This relationship provides significant assistance to fixture designers in estimating the effects of potential locator wear on workpiece deviation. Assuming the accuracy of the experimental data obtained from the VMM method, the average error in measurement of the angular deviation using dial indicators and camera-based methods were 7% and 4%, respectively.

References

- I. Boyle, Y. Rong, D.C. Brown., A review and analysis of current computer-aided fixture design approaches, Robotics and Computer-Integrated Manufacturing, 27(1) (2011) 1-12.
- [2] Y.K. Rong, S. Huang., Advanced computer-aided fixture design, Elsevier, 2005.
- [3] H. Wang, Y.K. Rong, H. Li, P. Shaun, Computer aided fixture design: Recent research and trends, Computer-Aided Design, 42(12) (2010) 1085-1094.
- [4] H. Parvaz, M. Bodaghy Aleny, Analysis of workpiece locating error using geometric fixture model: A theoretical and experimental study, AUT Journal of Mechanical Engineering, 4(2) (2020) 229-240.

نشريه مهندسي مكانيك اميركبير

نشریه مهندسی مکانیک امیرکبیر، دوره ۵۶، شماره ۱۱، سال ۱۴۰۳، صفحات ۱۵۵۵ تا ۱۵۲۴ DOI: 10.22060/mej.2025.23625.7792

مطالعه عددی و تجربی خطای جاسازی قطعه کار با هندسه چندوجهی در قید و بند

ایمان رشیدی، هادی پرواز^{* (۵}، مهدی بهرامی و ستار حضرتی دانشکده مهندسی مکانیک، دانشگاه صنعتی شاهرود، شاهرود، ایران.

خلاصه: هرگونه تغییر موقعیت و ارتفاع در جاسازهای قید و بند منجر به انحراف قطعه کار از موقعیت و جهت ایدهآل میشود. در این تار پژوهش، یک رویکرد عددی و تجربی برای محاسبه خطای جاسازی قطعه کار در قید و بند استفاده شده است. برای اجرای پژوهش، ابتدا مقادیر انحراف خطی و زاویهای قطعه کار با اعمال اغتشاش در جاسازها با استفاده از مدل سازی عددی در نرمافزار آباکوس محاسبه شد. برای صحت سنجی نتایج، یک مجموعه آزمایشگاهی شامل یک قید و بند به همراه قطعه کار ساخته شد و آزمایش های تجربی شد. برای اندازه گیری مقادیر جابجایی های خطی و زاویهای قطعه کار اجرا شد. آزمایش های تجربی در دو حالت بدون بست و همراه با نیروی بست انجام شد و هر آزمایش سه بار تکرار شد. در رویه اول آزمایش های تجربی، قطعه کار در حالت کاملاً افقی قرار داشته و فقط نیروی بست انجام شد و هر آزمایش سه بار تکرار شد. در رویه اول آزمایش های تجربی، قطعه کار در حالت کاملاً افقی قرار داشته و قطعه کار اعمال شد. با اعمال اغتشاش در جاسازها در مو دو حالت، مقدار جابجایی نقطه مرجع، که ناشی از تغییر شکل و تغییر موقعیت نیروی بست با مقادیر مقادیر مقادیر معار این از میش های تجربی نقطه مرجع، که ناشی از تغییر موقعیت نیروی بست با مقادیر مقادیر موقعیت در موانوا در هر دو حالت، مقدار جابجایی نقطه مرجع، که ناشی از تغییر شکل و تغییر موقعیت نیروی بری است، اندازه گیری شد و با مقادیر متان از از شبیه سازی مقایسه شد. با بررسی تمام نتایج، بیشترین مقدار خطای بین نتایج عددی و است، اندازه گیری شد و با مقادیر متاناش بار ۲۰۱۰٪ و ۱۴۰٪ میلی متر به دست آمد.

تاریخچه داوری: دریافت: ۱۴۰۳/۰۸/۰۷ بازنگری: ۱۴۰۳/۱۰/۲۸ پذیرش: ۱۴۰۳/۱۲/۱۰ ارائه آنلاین: ۱۴۰۳/۱۲/۲۲

آزمایش تجربی خطای جاسازی خطای قید و بند سایش جاساز طراحی قید و بند

۱- مقدمه

قیدوبندها یکی از تجهیزات صنعتی هستند که برای موقعیتدهی قطعه کار و حفظ آن در حین ماشین کاری استفاده می شود. قیدوبندها یکی از دقیق ترین و پرهزینه ترین اجزای یک سیستم ساخت را تشکیل می دهند و جزو المان های اساسی با نقشی تعیین کننده، در کیفیت قطعه نهایی هستند. اجزای تشکیل دهنده قید و بندها شامل صفحه ها، جاسازها، تکیه گاهها، بستها، بوش ها و سایر اجزای مورد نیاز بر حسب عملکرد هستند. وجود خطا در هریک از این قطعات و یا خطا در مونتاژ آن ها می تواند منجر به قرارگیری قطعه کار در موقعیت و جهت نادرست شده و باعث ایجاد قطعه معیوب می شود. طراحی قید و بند برای قطعه کار ماشین کاری در چهار مرحله طرحریزی ستاپ، طرحریزی قیدوبند، طراحی واحدها و صحت سنجی اجرا می شود [۱]. یکی از خروجی های اصلی مرحله طرحریزی قید و بندها، چیدمان جاسازی است که برای قطعات چندوجهی از اصل ۱–۲–۳ پیروی می کند. این چیدمان جاسازی معمولا در مرحله صحت سنجی تحت آزمایش های مختلف قرار

می گیرد تا از درستی و کارایی آن اطمینان به عمل آید.

یکی از آزمایش هایی که در مرحله صحت سنجی بر روی چیدمان جاسازی انجام می شود، آنالیز خطای جاسازی قطعه کار در قید و بند است [۲]. منظور از خطای جاسازی، تغییر در موقعیت و جهت قطعه کار در قید و بند نسبت به موقعیت و جهت ایده آل است. این تغییر در موقعیت و جهت به عوامل مختلفی بستگی دارد که یکی از اصلی ترین آن ها، تغییر در موقعیت یا ارتفاع جاسازها است. معمولاً، یکی از اصلی ترین مشکلاتی که در صنایع می تواند برای قید و بندها اتفاق بیفتد، سایش جاسازها و در نتیجه کاهش ارتفاع آن ها است. خطای جاسازی صرفاً در قالب تغییر ارتفاع جاساز نبوده و می تواند به صورت تغییر در موقعیت جاساز، تغییر شکل جاساز و یا حتی خوردگی به صورت تغییر در موقعیت و مقطع جاساز نمایان شود. این سایش منجر به جاسازی قطعه کار در نقطه ای غیر از نقطه مدنظر طراح قید و بند شده و باعث ایجاد خطا در موقعیت و جهت قطعه کار می شود [۳]. برای بررسی این خطا، معمولاً اغتشاش هایی را در قالب جابجایی موقعیت، ارتفاع و یا جهت در نیک یا چند جاساز اعمال کرده و تغییر موقعیت و جهت قطعه کار را در یک

حقوق مؤلفین به نویسندگان و حقوق ناشر به انتشارات دانشگاه امیرکبیر داده شده است. این مقاله تحت لیسانس آفرینندگی مردمی (Creative Commons License) ی این مقاله تحت لیسانس آفرینندگی مردمی (https://www.creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/legalcode دیدن فرمائید.

^{*} نویسنده عهدهدار مکاتبات: h.parvaz@shahroodut.ac.ir

شکل ۱. نمایی شماتیک از خطای جاسازی و تغییر موقعیت و جهت قطعه کار

Fig. 1. hematic representation of locating error and deviation of workpiece position and orientation in the fixture

یا چند نقطه کلیدی محاسبه می کنند. این نقاط کلیدی می تواند نقاط موجود بر روی مسیر ماشین کاری، نقاط بر روی سطوح دارای تلرانس ابعادی و یا هندسی و یا هر نقطه دیگری بر روی قطعه کار باشد. شکل ۱ نمایی شماتیک از این تغییر در موقعیت و جهت قطعه کار ناشی از کاهش ارتفاع در یکی از جاسازها را نشان می دهد. در این شکل، یک قطعه با هندسه چندوجهی بر روی شش جاساز قرار گرفته است و با اعمال اغتشاش در یکی از جاسازها، دچار تغییر موقعیت و جهت می شود. بردارهای اغتشاش در جاسازها و بردار تغییر موقعیت و جهت قطعه کار در این شکل قابل مشاهده است.

برای محاسبه مقادیر تغییرات موقعیت و جهت، که مجموعاً مشتمل بر شش مؤلفه است، می توان از روش های تحلیلی، شبیه سازی و آزمایش تجربی استفاده کرد. محاسبه سه مؤلفه جابجایی خطی قطعه کار ناشی از اعمال اغتشاش در جاسازها معمولاً آسان بوده و با استفاده از ساعتهای اندیکا تور قابل انجام است. برای این منظور، کافیست سه ساعت اندازه گیری در راستای عمود بر هم در نقطه مرجع روی قطعه کار (شکل ۱) قرار گرفته و مقادیر مولفه های خطی بردار در راستاهای X، Y و Z اندازه گیری شود. مقادیر مولفه های زاویه ای بردار تغییر موقعیت و جهت قطعه کار نیز در سه راستای مزبور تعریف می شود. اندازه بسیار کم این مولفه ها، اندازه گیری آن ها را

شتابسنج مرسوم در دنیای اندازه گیری ماکرو وجود ندارد. اندازه گیری مقادیر این مولفه ها با استفاده از روش های اندازه گیری غیرمستقیم زاویه ای یکی از چالش های اصلی در پژوهش حاضر به شمار می رود. برای اندازه گیری مقادیر این زوایا در پژوهش حاضر، از سه روش استفاده از دور بین های تصویر برداری در سه راستای عمود بر هم، استفاده از ساعت های اندازه گیری بر روی صفحات قطعه کار و استفاده از دستگاه اندازه گیری بصری^۲ بهره گرفته شده است. در واقع، در دو روش اخیر، اندازه برداری از نقاط مختلف بر روی سه سطح عمود بر هم قطعه کار به گونه ای انجام می گیرد که بتوان با داده های بدست آمده، سطوح را در نرمافزارهای مرسوم طراحی به کمک رایانه رسم کرده و زوایا را اندازه گیری کرد.

برای محاسبه تحلیلی مقادیر تغییر موقعیت و جهت قطعه کار ناشی از اعمال اغتشاش در جاسازها، معمولاً از مدل هندسی قید و بند استفاده می شود [۴]. چند فرضیه برای استخراج این مدل استفاده می شود. در فرض اول، قطعه کار صلب در نظر گرفته می شود که معنی آن این گونه است که وجود یا عدم وجود بست تاثیری بر روی اندازه بردار تغییر موقعیت و جهت قطعه کار ندارد [۵, ۶]. مقادیر تغییر شکل ها کم و در محدوده الاستیک بوده و عناصر و سطوح جاسازها صلب فرض می شود. شش تماس بین قطعه کار و جاسازها بر

¹ Visual Measurement Machine (VMM)

اساس اصل جاسازی ۱–۲–۳ تعریف شده و تماس بین قطعه کار و هر جاساز در یک نقطه برقرار می شود. باید توجه نمود که برخی از این فرضیات در حوزه عملکرد قید و بندها منطقی به نظر نمی رسد. در دنیای واقعی، قطعه کار غیرصلب در قید و بند توسط جاسازها موقعیت دهی شده و موقعیت آن توسط بستها حفظ می شود. نیروی بست باعث ایجاد تغییر شکل در قطعات (به خصوص قطعات انعطاف پذیر ورقی) می شود. تاثیر همزمان این تغییر شکل همراه با وجود اغتشاش در یک یا چند جاساز می تواند منجر به عدم رعایت الزامهای تلرانسی قطعه کار در حین ماشین کاری شود. از این رو، در پژوهش حاضر، یک سری از آزمایش های تجربی باید با حضور نیروی بست همراه با اعمال اغتشاش در جاسازها اجرا شود. برای این منظور، باید از قطعه کاری با ضخامت کم استفاده شود تا مقادیر تغییر شکل به اندازهای بزرگ شوند که قابل اندازه گیری با تجهیزات مزبور باشند.

پژوهشهای زیادی در زمینه تعیین موقعیت بهینه جاسازها [۷]، مطالعه پایداری قطعه کار در قیدوبند و استفاده از مکانیزمهای ابتکاری برای موقعیتدهی و بست این نوع قطعات [۸] منتشر شده است. در مطالعه پیشینه پژوهشها در زمینه خطای جاسازی قطعه کار، ویشنوپریان و همکاران [۹]، یک روش بهینهسازی با در نظر گرفتن خطای هندسی جاسازها برای به حداقل رساندن خطای ماشین کاری در سیستم جاسازی ۱–۲–۳ ارائه کردند. برای راستی آزمایی مقادیر تحلیلی استخراج شده از مدل تحلیلی ارائهشده در رابطه (۱)، باید ازمایشهای تجربی اجرا شود. در طراحی قید و بند برای قطعات انعطاف پذیر (همچون قطعات ورقی)، طراح از تعداد جاساز بیشتری برای کاهش تغییر شکل قطعه کار بهره می گیرد. بهینه سازی موقعیت اعمال این جاسازها با استفاده از الگوریتمهای فراابتکاری مورد توجه پژوهشگران در این زمینه بوده است [۱۰, ۱۱]. وانگ [۱۲]، مدل هندسی قید و بند را برای بررسی اثرات خطاها در موقعیت جاساز، تلرانس هندسی سطوح مبدا و تلرانس هندسی جاساز، بر روی دو پارامتر خطای موجود در نقطه خاصی از قطعه کار و تلرانس هندسی در جهت خاص ماشین کاری توسعه داد. در مرجع [۱۳]، یک مدل خطی بین خطاها در نقاط جاسازی و حالت قطعه کار ایجاد شد. در محاسبه خطاها در نقاط جاسازی، دو فرمول برای بیان این خطاها در تماس سطح به سطح و پیکربندی تماس پین-حفره ایجاد شد. پیش بینی های نظری با نتایج شبیه سازی از طریق دو مطالعه موردی مقایسه شد. خدایگان [۱۴]، یک مدل بهینهسازی برای کاهش خطای جاسازی قطعه کار با تنظیم جاسازها در نقاط تماس پیشنهاد کرد. نسبت قابلیت هندسی برای تعیین

کمی توانایی فرآیند تولید در تولید مشخصات مهم قطعهکار در چهارچوب الزامات طراحی معرفی شد. تحلیل عدم قطعیت نیز بر اساس سه رویکرد مستقیم، بدترین حالت و روشهای آماری انجام شد. از آنجا که موقعیت جاسازها تاثیر زیادی بر روی مقدار انحراف موقعیت و جهت قطعه کار در قید و بند دارد، پژوهشهایی در زمینه بهینهسازی موقعیت جاسازها با هدف كمينهسازي تأثير وجود خطا در جاسازها بر روى اندازه بردار تغيير موقعيت و جهت قطعه کار انجام شده است. بات و همکاران [۱۵] مدلی بر پایه الگوریتم ژنتیک برای محاسبه خطای جاسازی قطعه کار با در نظر گرفتن نیروها و گشتاور ماشین کاری پیشنهاد دادند. موقعیت جاسازها به گونهای بهینه شد که خطای ناشی از انحراف موقعیت و جهت قطعه کار با وجود تغییر در نقطه اعمال نیرو و گشتاور ماشین کاری کمینه شود. نتایج بدست آمده از شبیهسازی مؤید پیش بینی روش بهینه سازی بود. پنگ و همکاران [۱۶] روشی برای پیشینی تحلیلی مقدار تغییر موقعیت و جهت یک قطعه کار انعطاف پذیر با در نظر گرفتن توپوگرافی سطح تماس بین جاساز و قطعه کار و خطای پروفیل سطح ناشی از آن ارائه کردند. آنها رابطهای تحلیلی برای محاسبه توپوگرافی سطح تماس و سفتی تماس توسعه دادند تا با استفاده از آن بتوانند مقدار انحراف قطعه کار از حالت ایده آل را تعیین کنند. اخیرا، هونگ و همکاران [۱۷] روشی را بر مبنای بهینهسازی برای کمینه کردن لقی در مونتاژ قطعات انعطاف پذیر با اندازه بزرگ در صنعت کشتی سازی ارائه کردند. آن ها از روش بهینهسازی غیرخطی چندهدفه همراه با الگوریتم ژنتیک برای بهینهسازی موقعیت جاسازها به گونهای استفاده کردند که منجر به کمینه کردن لقی در فرآیند مونتاژ شود. نمونهای از یک مطالعه موردی، که شامل مونتاژ قطعات انعطاف پذیر ورقی بود، برای اثبات قابلیتهای مدل تحلیلی ارائه شده استفاده شد. نمونههایی دیگر از پژوهشهای اجرا شده با هدف مطالعه تاثیر موقعیت جاسازها بر روی انحراف موقعیت و جهت قطعه کار و بهینه سازی چیدمان جاسازها با هدف کمینهسازی اندازه این بردار در مرجع [۱۸] ارائه شده است.

با توجه به پیشینه پژوهشهای بررسی شده، اکثر پژوهشهایی که در زمینه مطالعه خطای جاسازی قطعهکار انجام شده است، دارای رویکرد تحلیلی بوده است. در پیشینه پژوهشهای بررسی شده، پروز و بوداقی [۱۹]، مولفههای خطی مقدار انحراف قطعهکار محاسبه کردند. آنها از مدل هندسی قیدوبند برای بررسی تاثیر طرح جاسازی قطعهکار بر روی مولفههای خطی خطای موقعیتدهی قطعات صلب با هندسه چندوجهی و شکل–آزاد استفاده کردند و همچنین آزمایشهای تجربی برای صحتسنجی نتایج تحلیلی انجام دادند. باید در نظر داشت که بردار انحراف قطعهکار دارای

¹ Geometrical Capability Ratio (GCR)

شش مولفه است که قبل از این پژوهش تنها سه مؤلفه اول اندازه گیری شده است. یکی از جنبههای نوآوری این پژوهش محاسبه و اندازه گیری تجربی مؤلفههای زاویهای انحراف قطعه کار با استفاده از چند روش است. همچنین، برای نگهداشتن قطعه کار در داخل قید و بند در حین عملیات ماشین کاری در صنعت از نیروی بست استفاده می شود. این نیرو می تواند باعث ایجاد تغییر شکل بصورت همزمان با تغییر موقعیت قطعه کار در قیدوبند ناشی از تغییر موقعیت و جهت جاسازها شود. در این پژوهش، آزمایشهایی همراه با اعمال نیروی بست به قطعه کار انجام شده است که جابجایی نقطه مرجع بر اثر اغتشاش و نیروی بست در آن اندازه گیری شده است. برای این منظور یک مدل عددی و یک مجموعه آزمایشگاهی با دو قطعه کار ساخته می شود و بر اساس چند روش اندازه گیری تجربی، انحراف موقعیت قطعه کار ماخته مراه با می شود. این آزمایشها به دو دسته تقسیم بندی می شوند که عبارتند از آزمایشهای تجربی بدون اعمال نیروی بست و آزمایش های تجربی همراه با نیروی بست. همچنین شبیه سازی و آزمایش تجربی در هر دو حالت بدون اغتشاش در جاساز و همراه با اغتشاش در جاساز انجام می شود.

بر این اساس در ادامه مقاله در بخش ۲، به مدل سازی آنالیز عددی با استفاده از نرمافزار المان محدود پرداخته می شود. در بخش ۳، به نحوه ساخت مجموعه آزمایشگاهی و اجرای آزمایش های مربوطه پرداخته خواهد شد. مقایسه نتایج آنالیز عددی و نتایج به دست آمده از آزمایش های تجربی شالوده بخش ۴ خواهد بود. نهایتاً، نتیجه گیری و پیشنهادها شاکله اصلی بخش ۵ را تشکیل خواهد داد.

۲- آنالیز عددی

در پژوهش حاضر از نرمافزار آباکوس برای پیشبینی مقدار انحراف قطعه کار ناشی از اعمال اغتشاش در جاسازها، استفاده شده است. هدف محاسبه جابجایی نقطه مرجع میباشد. استفاده از شبیه سازی برای محاسبه تاثیر همزمان تغییر شکل و تغییر موقعیت قطعه کار ناشی از اعمال همزمان اغتشاش در جاسازها و نیروی بست به قطعه کار است. شبیه سازی با اعمال نیروهای مختلف در دو حالت بدون اعمال اغتشاش به جاساز و همراه با اعمال اغتشاش به جاساز انجام شد. در حالت اول فقط نیروی بست به آن اعمال می شود و در نوع دوم ابتدا اغتشاش در جاساز ایجاد شده و قطعه کار دچار انحراف شده و سپس نیروی بست به آن اعمال می شود. لازم بذکر است که در این پژوهش از دو قطعه کار صلب (با ضخامت ۱۰ میلی متر) و ورقی (با ضخامت ۲ میلی متر) برای اندازه گیری مقدار انحراف قطعه کار استفاده شده

است. دلیل استفاده از این دو قطعه کار در این پژوهش، بررسی تاثیر نیروی بست برتغییرشکل قطعه کار است. قطعه کار در قید و بند نیاز به استفاده از بست دارد تا در موقعیت مشخص شده توسط جاسازها به صورت پایدار قرار گیرد. بروز خطا در جاسازها نیز در اثر استفاده مداوم پدیده ای اجتناب ناپذیر است. ترکیب ضرورت وجود بست برای قطعه کار در قید و بند و وجود خطا در جاسازها منجر به وقوع همزمان تغییر شکل (ناشی از اعمال نیروی بست ابه قطعه کار) و جابجایی (ناشی از خطا در جاسازها) می شود. برای مطالعه اثر این ترکیب در پژوهش حاضر از قطعه دوم (قطعه ورقی انعطاف پذیر) به اندازه ای کاهش پیدا کرده است که بتوان تغییر شکل آن را در نقطه مرجع به اندازه ای کاهش پیدا کرده است که بتوان تغییر شکل آن را در نقطه مرجع با اعمال یک نیروی بست معقول با استفاده از ساعتهای اندازه گیری بدست به اندازه ای کاهش پیدا کرده است که بتوان تغییر شکل آن را در نقطه مرجع استفاده شده است. به عبارت دیگر، در قطعه کار دوم، ضخامت قطعه کار اول به اندازه ای کاهش پیدا کرده است که بتوان تغییر شکل آن را در نقطه مرجع به اندازه ای کاهش پیدا کرده است معقول با استفاده از ساعتهای اندازه گیری بدست با اعمال یک نیروی بست معقول با استفاده از ساعتهای اندازه گیری بدست اورد. از آنجا که نیروی این قطعه کار انجام شده است. شکل ۲ نشان دهنده مدل شبیه سازی بر روی این قطعه کار انجام شده است. شکل ۲ نشان دهنده مدل استفاده شده برای اجرای آنالیز المان محدود در فرایند مذکور است. این مدل از یک قطعه کار چندوجهی و شش جاساز L_1 ال

برای اجرای آنالیز عددی، قطعه کار بصورت تغییر شکل پذیر با ابعاد ۲×۲۲۰ ×۱۴۰ میلی متر طراحی شد. سطوح P1 ، P2 و P3 به عنوان سطوح جاسازی پایه، کناری و توقف در نظر گرفته شد. نقطه مرجع در گوشه قطعه کار انتخاب شد و دستگاه مختصات جهانی در نقطه مرجع قرار گرفت. جاسازهای سرتخت با قطر و طول (به ترتیب) ۵ میلی متر و ۲۰ میلی متر تعریف و به عنوان جسم صلب در نرمافزار ایجاد شدند.

کلیه قطعات در نرمافزار بصورت قطعات سهبعدی از جنس فولاد کم کربن در نظر گرفته شدند. خواص الاستیک قطعه کار با تعریف مدول یانگ برابر با ۱۰^۲×۲۰۰ مگاپاسکال و ضریب پواسون برابر با ۲/۳ انجام شد. برای جنس یک مقطع تعریف شد و خواص مذکور به صورت مجزا توسط این مقطع به اجزای شبیهسازی اختصاص داده شد. جاسازهای L_1 و L_2 و L_1 با استفاده از اصل ۱–۳–۲ به ترتیب در موقعیتهای (۰و۰۱ و ۸۰۰)، (۰و ۱۳۰ و ۱۰) استفاده از اصل ۱–۳–۲ به ترتیب در موقعیتهای (۰و۰۱ و ۸۰)، (۰و ۱۳۰ و ۱۰) و (۰و ۲۰و و ۲۰۱) مونتاژ شدند و قطعه کار برروی جاسازها مونتاژ شد. برای شبیه سازی فرایند مذکور حلگر استاندارد آباکوس مورد استفاده قرار گرفت. از جاسازهای L_4 تا L_6 در این شبیه سازی به دلیل عدم تاثیر آنها در روند حل صرف نظر شد. تماس سطح به سطح اصطکاکی بین سطوح قطعه کار و جاساز تعریف شد و همچنین برای اطمینان از این که قطعه کار و جاساز در حین آنالیز داخل یکدیگر نفوذ نداشته باشند، شرط تماس این دو سطح از

شکل ۲. نمایی از مدل قطعه کار و سیستم جاسازی طراحی شده در نرمافزار

Fig. 2. Model of the workpiece and fixture in the simulation software

جدول ۱. سطوح نیروی بست اعمالی به قطعه کار بر اساس نوع شبیه سازی

Table 1. The clamping force levels in the numerical analysis

با اعمال اغتشاش در جاساز		بدون اعمال اغتشاش در جاساز		
نيرو	اغتشاش	نيرو	شماره آزمایش	
(نيوتن)	(میلیمتر)	(نيوتن)		
7	•/٢۴	1	١	
۲۰۰	۰/۳۸۵	10.	٢	
۳۵۰	• /۶	۲۰۰	٣	
۵۰۰	• /٨	۲۵۰	۴	
۵۰۰	١	۳۵۰	۵	
-	-	۵۰۰	۶	

شبیهسازی قطعه کار ثابت بوده و فقط نیروی بست به قطعه کار وارد می شود که این نیروها از ۱۰۰ نیوتن شروع شده و تا ۵۰۰ نیوتن ادامه دارد. در حالت با اغتشاش، ابتدا جابجایی بر روی جاساز مطابق مقادیر ارائه شده در جدول ۱ اعمال شده و سپس نیروی بست متناظر با مقدار اغتشاش به قطعه کار وارد می شود. نویسندگان مقاله واقف به این موضوع هستند که مقادیر این اغتشاش ها در برخی از قید و بند کمتر از مقادیر استفاده شده در این پژوهش است. در واقعیت برای کاهش تاثیر سایش جاساز بر موقعیت دهی قطعه کار و تولید انبوه قطعات با کیفیت یکسان و تلرانس های مشابه و کاهش هزینه تولید، از فولادهای ابزار سخت کاری شده، که با کیفیت و دقت بالا ساخته شده اند و سایش بسیار اند کی دارند، برای ساخت جاسازها استفاده می شود. نوع تماس سخت^۱ انتخاب شد. ضریب اصطکاک بین سطوح تماس جاساز و قطعه کار برابر با ۰/۲ انتخاب شد. شرایط مرزی نیز به صورت گرفتن تمام درجات آزادی از جاسازها تعریف شد. نهایتاً، نیروهای وارد به مرکز قطعه کار در ۵ سطح از ۱۰۰ تا ۵۰۰ نیوتن بسته به نوع شبیه سازی مطابق جدول ۱ تعریف شد.

ابتدا برای اطمینان از صحت نتایج شبیهسازی، هیچگونه اغتشاشی در قطعهکار اعمال نمی شود. در این حالت، قطعهکار بر روی جاسازها در حالت افقی قرار داشته و صرفاً نیروی بست با سطوح نشان داده شده در ستون دوم جدول ۱ به آن اعمال می شود. به عبارت دیگر در این مرحله، در زمان اجرای

¹ Hard Contact

شکل ۳. (الف) نمایی از مدل قید و بند طراحی شده در نرمافزار و (ب) قید و بند ساخته شده برای اجرای آزمایش ها Fig. 3. (a) Fixture model in the simulation software, and (b) fabricated fixture for the experiments

مقادیر قیدشده با هدف بررسی تاثیر سایش جاساز بر موقعیتدهی قطعه کار با درنظر گرفتن امکانات موجود اندازه گیری درنظر گرفته شده است. مقادیر اغتشاش در جاسازها به حدی اعمال شده است که بتوان مقادیر تغییر شکل و تنییر موقعیت و جهت قطعه کار ناشی از آن با تجهیزات موجود و در دسترس قابل اندازه گیری باشد. البته، قابل ذکر است که با توجه به ماهیت هندسی، مقیاس پذیر و خطی بودن مساله، میتوان نتایج ارائه شده در پژوهش حاضر را با در نظر گرفتن ضریب مقیاس در مقادیر کمتر اغتشاش نیز استفاده نمود. خطی بودن مساله نیز در بخش نتایج اثبات شده است. بر اثر اعمال این نیروها به قطعه کار، نقطه مرجع قطعه کار شروع به حرکت یا جابجایی می کند که مقادیر آن از شبیه سازی به دست می آید. این سطوح نیرویی برای امکان مقایسه بهتر بین آزمایش های تجربی و شبیه سازی در نظر گرفته شده است. مش بندی مدل از نوع S4R است که یک المان استاندارد چهار گره

نتایج بهدستآمده از شبیهسازی با نتایج بهدستآمده از آزمایشهای تجربی مقایسه میشود که در بخش ۴ به آن پرداخته خواهد شد.

۳- آزمایش تجربی

یک مجموعه آزمایشگاهی که شامل قطعه کار و سیستم جاسازی ۱–۲– ۳ بود، برای اندازه گیری جابجایی خطی و زاویه ای در آزمایش های تجربی طراحی شد (شکل ۳). این مجموعه قابلیت جاسازی هر دو قطعه کار صلب و ورقی را دارا بود. این مجموعه شامل قطعه کار، صفحه بدنه قید و بند، یچهای تنظیم ارتفاع و جاسازهای L_1 تا L_1 بهعنوان جاسازهای پایه، L_4 و L_5 بهعنوان جاسازهای کناری و L_6 بهعنوان جاساز توقف می باشد. برای ساخت مجموعه آزمایشگاهی، پس از طراحی مدل سه بعدی، نقشههای اجرایی از هر یک از قطعات آماده گردید و فرآیند ساخت شروع شد. برای صرفه جویی در زمان و هزینه، تنها از یک صفحه برای نصب تمام جاسازهای

پایه، کناری و توقف استفاده شد. برای تراز کردن بدنه قید و بند از چهار پیچ دو مهرهای، در چهارگوش صفحه پایه استفاده شد. همچنین، درسطح استوانهای جاسازها رزوه ایجاد شد که به وسیله آنها بتوان، قطعه کار را بر روی مجموعه آزمایشگاهی در حالت افقی تراز کرد.

صفحه قید و بند از ورق خام با ابعاد بزرگتر بریده شد و سپس توسط دستگاه فرز به ابعاد نهایی ۲۵۰×۱۸۰ × ۱۰ میلیمتر رسانده شد. سوراخهایی با دقت بالا با قطر و موقعیت مناسب برای مونتاژ پیچهای تنظیم ارتفاع و جاسازها بر روی سطح أن ایجاد شد. جاسازهای پایه توسط عملیات تراشکاری و فرزکاری با قطر ۱۰ میلیمتر و طول ۵۵ میلیمتر به صورت سرگرد و جاسازهای کناری و توقف با قطر ۱۰ میلیمتر و طول ۷۰ میلیمتر بهصورت سرتخت ماشین کاری شدند. بر روی سطح کلیه جاسازها به منظور ترازكردن قطعهكار به اندازه نصف طول آن قطعهكار ها، رزوه ۱۰M ايجاد شد. برای ازمایش اول، در حالت بدون اعمال نیروی بست، یک قطعه کار با ابعاد نهایی ۱۰ ×۲۲۰ × ۱۴۰ میلی قطعه کار متر توسط عملیات فرزکاری ماشین قطعه کار کاری شد و برای ازمایش دوم در حالت اعمال نیروی بست، یک قطعه انعطاف قطعهکار پذیر با ابعاد۲۲۰ × ۱۴۰ میلی قطعهکار متر و ضخامت ۲ میلیمتر ماشین کاری شد. برای اعمال نیروی بست، از ناودانی صنعتی با سایز ۵۰ میلیمتر با طولهای ۲۰۳ میلیمتر به تعداد دو عدد و ۲۲۸ میلیمتر به تعداد یک عدد بریده شد. یک سازه با عملیات جوش کاری برای اعمال نیرو ساخته شد و با عملیات فرزکاری سطوح مورد نیاز، ماشین کاری و سوراخهای مناسب برای مونتاژ لودسل بر روی سازه ایجاد شد. شکل ۳ نشان دهنده مجموعه آزمایشگاهی ساخته شده است.

در این پژوهش از دو نوع آزمایش تجربی، بدون اعمال نیروی بست و با اعمال نیروی بست برای اندازه گیری انجراف خطی و زاویه ای قطعه کار استفاده شد. در آزمایش تجربی نوع اول (بدون اعمال نیروی بست)، از قطعه کار با ضخامت ۱۰ میلی متر استفاده شد. در تمام آزمایش هایی که در پژوهش حاضر انجام شد، اغتشاش به جاساز پایه (L_1) به عنوان جاساز مرجع و در قالب کاهش ارتفاع به قطعه کار اعمال شد. این جاساز در سری اول آزمایش ها در موقعیت (۰ و ۱۰ و ۱۰) قرار داشت. برای آزمایش های سری دوم که بر روی قطعه کار ورقی انجام گرفت، با توجه به تعدد ساعتهای اندازه گیری نصب شده در اطراف نقطه مرجع، امکان دسترسی به جاساز L_1 در مختصات عنوان شده وجود نداشت. لذا، این جاساز به نقطه (۰ و ۱۰ و ۸۰) منتقل شد تا امکان اعمال اغتشاش ها به سهولت برای آزمایش گرفراهم

خطی و زاویهای با استفاده از سه روش پردازش تصویر، دادهبرداری با ساعت اندازه گیری و دستگاه 'VMM اندازه گیری شد. اغتشاش در جاساز مرجع (L₁) در ۱۱ سطح (۲/۵، ۳، ۲/۵، ۲، ۱/۵، ۱، ۱/۸، ۱/۶، ۱/۴، ۴، ۳، ۲/۵ و ۵ میلی متر) به قطعه کار اعمال شد و مقادیر شش مولفه انحراف قطعه کار (سه مولفه خطی و سه مولفه زاویهای) در هر حالت اندازه گیری شد. برای اطمینان از صحت أزمایش های انجام شده با روش دوربین و روش ساعت اندازه گیری، آزمایشها در هر اغتشاش، به تعداد سه مرتبه تکرار شدند. مجموع تعداد آزمایشها در حالت بدون اعمال نیروی بست برابر با ۷۷ آزمایش بود. در روش اول اندازه گیری انحراف زاویه ای قطعه کار ، از تصویربرداری با سه دوربین در راستای طول، عرض و ارتفاع قطعه کار استفاده شد. بدین صورت که ابتدا اغتشاش ۲/۲ میلی متر به جاساز مرجع وارد شد و سپس تصاویری توسط سه دوربین گرفته شد. برای آزمایشهای بعدی، قطعهکار و جاساز دوباره به حالت تراز برگردانده شد و اجرای آزمایشها مشابه با همین رویکرد تا رسیدن به اغتشاش برابر با ۵ میلیمتر پی گرفته شد. با اعمال هر اغتشاش به جاساز، تصاویر با استفاده از دوربینها برداشت شده و به کمک نرمافزار Image J، زوایای ایجاد شده بر اثر اغتشاشهای وارد به قطعه کار اندازه گیری شد. استفاده از دوربین و پردازش تصویر در ابتدای آزمایشهای تجربی انجام شد و نتایج آن نشان داد که قطعه کار در راستای Z دچار انحراف زاویهای نمیشود. مقایسه نتایج بدست ًمده از این روش با سایر روشهای اندازه گیری زاویه نشان داد که این روش نیز می تواند دقت مناسبی را در اندازه گیری زاویه در مقادیر کم ارائه کند. برای اعمال دقیق مقدار اغتشاش در جاساز L_1 از ساعت اندازه گیری استفاده شد (شکل ۴).

در روش دوم، انحراف خطی و زاویهای با قراردادن هفت ساعت اندازهگیری بر روی سطوح اندازهگیری شد. روش انجام آزمایشها همانند روش دوربین بود. برای اندازهگیری زوایا، سه ساعت اندازهگیری بر روی سطح فوقانی قطعهکار ، دو ساعت بر روی سطح کناری و دو ساعت بر روی سطح کناری دوم قرار داده شد (شکل ۵). با مقادیر اندازهگیریشده توسط ساعتهای فوقانی، سطح مربوط به آن در نرمافزار طراحی مدل سازی شد. همچنین، با دادههای اندازهگیریشده توسط چهار ساعت دیگر، دو خط مربوط به صفحات کناری اول و دوم در نرمافزار طراحی شد. با داشتن این سطوح، زوایای انحراف قطعهکار در نرمافزار اندازهگیری شد. با اعمال این سطوح، زوایای انحراف قطعهکار در نرمافزار اندازهگیری شد. با اعمال این آزمایشها، سه مرتبه تکرار شد. پس از اتمام آزمایشها، مقدار میانگین

¹ Visual Measurement Machine

شکل ۴. ساعتهای اندازه گیری مقدار اغتشاش در جاسازها

Fig. 4. Measurement of disturbance at locators using dial indicators

شکل ۵. نحوه اندازه گیری انحراف خطی و زاویهای قطعه کار با روش ساعتهای اندازه گیری Fig. 5. Measurement of the linear and angular deviations of the workpiece using dial indicators

برای هر آزمایش تجربی محاسبه شد و به کمک نرمافزار طراحی، با تبدیل این مقادیر به صفحات، زاویههای ایجاد شده بر اثر اغتشاش واردشده به قطعه کار اندازه گیری شد.

در روش سوم، صفحه قید و بند و قطعه کار مطابق شکل ۶ بر روی میز دستگاه VMM در حالت تراز قرار داده شد. انحراف خطی و زاویه ای قطعه کار با اعمال اغتشاش در ۱۱ پله مذکور (از ۲/۰ تا ۵ میلی متر) در جاساز مرجع (L₁) اندازه گیری شد. قطعه کار پس از اعمال هر اغتشاش در حالت تراز قرار داده شد. برای تعیین دقیق مقدار اغتشاش اعمال شده به جاساز، یک ساعت اندازه گیری بر روی جاساز مرجع نصب شد. با توجه به شکل قطعه کار و داده های مورد نیاز برای ساخت صفحه در نرمافزار سالیدورکس، داده برداری

از سه صفحهای که روی آن جاسازی نصب نشده بود، انجام شد. سه نقطه از هر یک از این سه صفحه توسط پراب دستگاه VMM اندازه گیری و ثبت شد. برای هر آزمایش تجربی، جمعاً از نه نقطه دادهبرداری انجام شد. نقاط بهدستآمده، به کمک نرمافزار سالیدور کس تبدیل به صفحات شده و انحراف زاویهای قطعه کار با استفاده از آنها اندازه گیری شد.

آزمایش نوع دوم، با اعمال نیروی بست به قطعه کاری با ضخامت ۲ میلی متر در دو حالت بدون اعمال اغتشاش و با اعمال اغتشاش به جاساز (L₁) انجام شد. همانگونه که اشاره شد، این جاساز برای دسترسی بهتر به موقعیت جدیدی که در شکل ۷ مشاهده می شود، جابجا شد. برای اندازه گیری مقدار نیروی واردشده به قطعه کار، از لودسل زمیک و برای نمایش مقدار

شکل ۶. اندازه گیری انحراف قطعه کار با دستگاه VMM

Fig. 6. Measurement of the workpiece deviations using a Visual Measurement Machine (VMM)

شکل ۷. نحوه اندازه گیری انحراف قطعه کار با اعمال نیرو (بدون اعمال اغتشاش) Fig. 7. Measurement of the workpiece deviation under clamping force (without disturbance)

نیرو از صفحه نمایش خوانش گر لودسل استفاده شد. برای اعمال نیرو به قطعه کار از سه ناودانی استفاده شد. لودسل توسط دو مهره در بالا مهار شد و برای اعمال نیرو از مهره بالایی استفاده شد. سه ساعت اندازه گیری بر روی نقطه مرجع، به صورت دو به دو عمود بر هم در گوشه قطعه کار قرار داده شد. برای اندازه گیری دقیق اغتشاش اعمال شده به جاساز مرجع از یک ساعت اندازه گیری مجزا استفاده شد. در حالت بدون اعمال اغتشاش، فقط نیروی بست در چندین مرحله با مقادیر ۱۰۵، ۱۵۰، ۲۵۰، ۲۵۰ و ۵۰۰ نیوتن به مرکز قطعه کار وارد شد. آزمایش ها با اعمال هر نیروی جدید، سه بار تکرار شد و انحرافات خطی توسط ساعت های اندازه گیری ثبت شد. انحراف خطی قطعه کار با میانگین گیری از مقادیر بدست آمده محاسبه شد. شکل ۷

نشاندهنده شکلبندی اجرای این آزمایش است.

در حالت اعمال اغتشاش به جاساز مرجع (L₁) ، جابجایی اعمال شده از ۱/۲۴ میلیمتر شروع و در پنج پله، تا ۱ میلیمتر ادامه پیدا کرد. برای اغتشاشهای مذکور، نیروهای اعمالی به قطعه کار مطابق مقادیر قید شده در جدول ۲ در نظر گرفته شد. با افزایش مقدار اغتشاش، مقدار نیرو نیز افزایش یافت.

برای انجام آزمایشهای تجربی در حالت اعمال اغتشاش، ابتدا ساعتهای اندازه گیری در نقطه صفر تنظیم شد. در ادامه با اعمال هر اغتشاش نیروی متناظر با آن به قطعه کار اعمال و مقادیر جابجاییهای ساعتهای اندازه گیری ثبت شد. شکل ۸ نشان دهنده شکل بندی اجرای این آزمایش است. جدول ۲. مقدار اغتشاش و نیروی بست در آزمایشهای تجربی همراه با نیروی بست

اغتشاش (میلیمتر)	نيرو (نيوتن)		
•/۲۴	۲۰۰		
۰ /۳۸۵	۲۰۰		
• 9	۳۵۰		
• / λ	۵۰۰		
١	۵۰۰		

Table 2. The disturbance and clamping force levels used in experimental tests

شکل ۸. نحوه اندازه گیری انحراف قطعه کار (با اعمال نیروی بست و اغتشاش) Fig. 8. Measurement of the workpiece deviation under clamping force and locator disturbance

۴- نتایج و بحث

در این بخش به نتایج بدست آمده از تحلیل عددی و آزمایش های تجربی پرداخته شده است. در بخش نتایج عددی، میزان انحراف خطی قطعه کار در یک سیستم جاسازی ۱–۲–۳ با استفاده از شبیه سازی در نرمافزار آباکوس پیش بینی شد. شبیه سازی عددی برای حالتی که نیروی بست به قطعه کار اعمال می شود با دو روش انجام شد. در روش اول، اغتشاش به جاساز وارد نشده و فقط نیروی بست به قطعه کار اعمال شد. در روش دوم، اغتشاش نیز به جاساز مرجع همراه با نیروی بست اعمال شد.

با تعریف خواص و ویژگیهای اجزا، تعیین نوع حلگر، در نظرگرفتن ضریب اصطکاکِ سطح قطعهکار با سطوح جاسازها، تعریف مقدار نیروی وارده به قطعهکار و اعمال شرایط مرزی و بارگذاری، مطابق مشخصات

و مقادیر ذکر شده در بخش ۲، میزان جابجایی قطعه کار در هر دو حالت محاسبه شد. شکل ۹ شکل اعوجاج یافته قطعه کار پس از اعمال نیرو را نشان میدهد. آنچه که از شکل اعوجاج یافته مشخص است، با توجه به اینکه سه جاساز با بیشینه فاصله از هم قرار دارند، مقدار جابجایی در نقطه محل اعمال نیرو بیشینه بوده و در جهت -Z است. ولیکن، نقطه مرجع قطعه کار دچار تغییر شکل در راستای +Z شده است. مقدار جابجایی نقطه مرجع از آنالیز عددی مطابق نمودار شکلهای ۱۰ و ۱۱ محاسبه شد.

جابجایی در دو جهت X و Y بسیار کوچک و در حد صفر است. در نتیجه، جابجایی نقطه مرجع فقط در راستای Z محاسبه شد.

مطابق نمودار شکل ۱۰ با افزایش نیرو، نقطه مرجع به بالا حرکت کرده و جایجایی نقطه مرجع افزایش مییابد. نکته مهم در دادههای این نمودار،

شکل ۹. نمونهای از قطعه کار اعوجاج یافته بعد از اعمال نیرو

Fig. 9. Deformed shape of the workpiece with application of the clamping force

شکل ۱۰. تغییر شکل نقطه مرجع بر اثر نیروهای وارد به قطعه کار (در حالت بدون اغتشاش)

Fig. 10. Displacement of the reference point under clamping force in the undisturbed condition

[۱۹]. در واقع، طراح قید و بند میتواند با اجرای یک شبیهسازی ساده، مقدار تغییر شکل را در یک اغتشاش مشخص بدست آورده و اثرات اغتشاش توام با نیروی بست را در هر شدت نیروی دیگری محاسبه کند. دو اغتشاش به اندازه ۲۲/۰ و ۲۳۸/۰ میلیمتر ، همراه با اعمال نیروی دو اغتشاش ۶/۰ میلیمتر با نیروی ۳۵۰ نیوتنی و اغتشاشهای ۸/۰ و ۱ میلیمتر با نیروی ۵۰۰ نیوتنی در جاساز مرجع اعمال شدند. شکل رابطه نسبتاً خطی بین نیروی وارده بر قطعه کار و مقدار تغییر شکل در نقطه مرجع است که علت آن، قرار گیری تغییر شکل در محدوده الاستیک جنس قطعه کار است. خطی بودن این رابطه کمک شایانی به طراح قید و بند در محاسبه مقدار انحراف قطعه کار در اثر اغتشاش در جاسازها با وجود نیروی بست می کند. چراکه، رابطه خطی مشابهی بین مقدار انحراف قطعه کار ناشی از اغتشاش در جاسازها در حالت بدون اعمال نیروی بست نیز وجود دارد

شکل ۱۱. جابجایی نقطه مرجع بر اثر نیروی بست (در حالت با اغتشاش)

Fig. 11. Displacement of the reference point under clamping force in the disturbed condition

۱۱ نشاندهنده جابجایی نقطه مرجع بر اثر اعمال نیروها همراه با اغتشاش در جاساز مرجع است.

مطابق نمودار شکل ۱۱ با افزایش نیرو، جایجایی نقطه مرجع افزایش مییابد؛ ولی در یک نیروی ثابت، با افزایش اغتشاش، جایجایی نقطه مرجع نیز افزایش مییابد. این موضوع نشان میدهد که علاوه بر اینکه شدت نیروی بست در قطعات ورقی پارامتر مهمی است، باید تمهیدات لازم برای جلوگیری از سایش سر جاسازها اندیشیده شود. لذا، طراح قید و بند باید ضمن محاسبه تغییر شکل این نوع قطعات، پارامترهای سایش در جاسازها را نیز مدنظر قرار دهد. برای صحتسنجی نتایج آنالیز عددی، میزان انحراف خطی قطعه کار با آزمایش های تجربی با در نظر گرفتن نیروی بست، در هر روشی که در بخش ۳ به آن پرداخته شد، اندازه گیری شد. شکلهای ۱۲ و روشی که در مخص ۳ به آن پرداخته شد، اندازه گیری شد. شکلهای ۱۲ و تطی در استای انترافت معلی در صفحه بدلیل ناچیز بودن صرفنظر شد و فقط انحرافات در راستای

آنچه که از مقایسه نتایج عددی و تجربی در این نمودارها مشاهده می شود، تطابق دادهها است. با افزایش مقدار نیروی بست، مقدار جابجایی نقطه مرجع افزایش یافته است که منطبق بر فیزیک مساله است. بیشینه

مقدار خطا در اندازه گیری جابجایی نقطه مرجع در دو حالت بدون اغتشاش و با اغتشاش به ترتیب برابر با ۱۴/۹ و ۱/۱ درصد بدست آمد. نتیجه مهمی که از این مقایسه برمیآید، قابلیت شبیهسازی در نیل به نتایج قابل استناد و منطبق بر داده تجربی است. این نتیجه از آن سو حائز اهمیت است که طراح قید و بند میتواند در مرحله طراحی و بدون نیاز به ساخت، مقادیر این دادهها را با اجرای شبیهسازی بدست آورد. بیشینه مقدار خطا در مقادیر کم نیروی بست مشاهده میشود که علت آن نیز خطاهای اندازه گیری است. از آنجاکه مقادیر کم در بازه حداقل دامنه قابل اندازه گیری توسط دستگاههای اندازه گیری قرار می گیرد، کوچک ترین خطا در خوانش اعداد منجر به افزایش خطا میشود. همچنین، خطاهایی همچون تکرارپذیری در نقطه خوانش، نظیم درست پراب برای خوانش در نقطه قبلی، خطای اپراتور در خوانش و غیره را میتوان جزو عوامل تاثیرگذار بر این موضوع دانست.

انحراف زاویه ای قطعه کار با استفاده از سه روش دوربین تصویربرداری، ساعت اندازه گیری و دستگاه VMM مطابق روشی که در بخش ۳ به آن پرداخته شد، اندازه گیری شد. انطباق بین داده های بدست آمده از این سه روش باید بررسی می شد تا از صحت روش اجرای آزمایش ها اطمینان به عمل آید. جدول ۴ نشان دهنده داده های بدست آمده از این سه روش اندازه گیری در مقادیر مختلف اغتشاش در جاساز مرجع است. لازم به ذکر است که جابجایی

شکل ۱۲. مقایسه نتایج تحلیل عددی و تجربی جابجایی نقطه مرجع، در حالت بدون اعمال اغتشاش در جاساز Fig. 12. Comparison of numerical and experimental results for reference point displacement without

locator disturbance

شکل ۱۳. مقایسه نتایج تحلیل عددی و تجربی جابجایی نقطه مرجع، در حالت اعمال اغتشاش در جاساز

جدول ۳. نتایج تجربی همراه با محاسبه انحراف استاندارد و خطا برای جابجایی نقطه مرجع در حالتهای همراه و بدون اعمال اغتشاش در جاساز

حد بالای خطا	حد پایین خطا	انحراف استاندارد		قطه مرجع ,متر)	جابجایی ن (مىلے		اغتشاش	نيرو	آزماىش
(%)	('/.)	(میلیمتر)	میانگین	تکرار ۳	تکرار ۲	تکرار ۱) (میلیمتر)	(نيوتن)	
• / •)	• / • •	• / • • ۲	•/477	•/47•	•/47•	•/420		۱۰۰	
• / •)	•/•٢	٠/٠٠٩	•/941	•/۶۵۵	•/۶۵۵	•/830		10.	ſ
• / • •	• / • •	• / • • ٢	٠/٩٠٧	۰/۹۰۵	۰/٩٠۵	۰/۹۱۰		۲	تشاشر
• / • •	•/•)	•/••۵	1/177	1/180	1/180	1/110		۲۵۰	<u>ه.</u> ر.
•/•)	• / • ۲	•/• ٣٣	1/847	1/880	1/81.	1/80.		۳۵۰	بد(
• / •)	•/•)	•/• \\	۲/۳۸۵	۲/۳۷۰	۲/۳۷۵	۲/۴۱۰		۵۰۰	
•/•)	•/•)	•/••۴	•/٩••	•/٩••	۰/٩٠۵	۰/۸۹۵	•/74	۲	
• / • ٣	•/•۴	•/•YV	•/XYV	•/٨٨۵	٠/٨۴٠	٠/٩٠۵	•/٣٨۵	۲۰۰	ç
• / • •	•/••	• / • • ٢	1/V&Y	1/V۵۵	۱/۷۵۰	۱/۷۵۰	• /8	۳۵۰	نحتشا ش
•/•)	•/•)	•/• \Y	τ/Δτν	۲/۵۲۰	۲/۵۱۰	۲/۵۵۰	• /٨	۵۰۰	.د
• / •)	• / •)	•/• ١٨	۲/۵۸۵	۲/۵۹۰	۲/۵۲۰	۲/۵۷۵	١	۵۰۰	

 Table 3. Experimental results, standard deviation, and error analysis for reference point displacement in undisturbed and disturbed conditions

زاویهای که با استفاده از دوربین سوم اندازه گیری شده است (γ)، ناچیز و در حد صفر میباشد. از این رو مطابق جدول ۴ مولفههای جابجایی زاویهای دوربین اول (α) و دوم (β) اندازه گیری شد. انطباق دادههای بدست آمده از سه روش اندازه گیری بیانگر صحت اجرای آزمایش ها است.

متوسط مقدار خطا در اندازه گیری انحراف زاویه ای قطعه کار با روش ساعتهای اندازه گیری برای زاویه انحراف آلفا و بتا به ترتیب برابر با ۴٪ و ۷٪ است. همین مقادیر خطا برای روش استفاده از دوربین به ترتیب برابر با ۴ و ۳ درصد بدست آمد. البته مقادیر بیشینه خطا در روش ساعتهای اندازه گیری و دوربین برابر با ۱۵٪ حاصل شد. مرجع در محاسبه مقادیر این خطاها، دادههای بدستآمده از روش VMM بوده است. مقادیر کم این خطاها بیانگر صحت اعداد بدست آمده برای انحراف زاویه ای قطعه کار است.

منابع خطا در اجرای آزمایشهای تجربی شامل خطای دادهبرداری، خطای اپراتور، خطای موقعیتدهی جاسازها، خطا در موقعیت ساعتها، خطا در موقعیتدهی پراب VMM و خطا در تراز بودن قطعه کار است. البته، شدت برخی از این خطاها با تکرار آزمایش تا حد قابل قبولی کاهش داده شد.

۵- نتیجهگیری

در این پژوهش، تحلیل عددی و تجربی برای محاسبه میزان انحراف خطی قطعه کار در یک سیستم جاسازی ۱–۲–۳ با اعمال نیروی بست در دو حالت اعمال اغتشاش و بدون اعمال اغتشاش اجرا شد. همچنین، مقدار انحراف زاویهای قطعه کار با استفاده از سه روش پردازش تصویر، دادهبرداری با ساعت اندازه گیری و دستگاه VMM محاسبه شد. پیش بینی تجربی میزان انحراف خطی قطعه کار از آنالیز عددی با اجرای آزمایش های تجربی محت سنجی شد. برای این منظور، مجموعه آزمایشگاهی ساخته شد و نتایج آنالیز عددی با نتایج تجربی مقایسه گردید. با مقایسه نتایج تحلیل عددی و تجربی در حالت بدون اغتشاش در جاساز و اعمال بست با شدت ۵۰۰ نیوتن، میزان تغییر شکل قطعه کار با ۵/۳ درصد خطا محاسبه شد که بیانگر دقت آنالیز عددی بود. سپس، با اعمال بست با شدت ۵۰۰ نیوتن و اغتشاش ۶/۰ میزان تغییر شکل قطعه کار با ۵/۳ درصد خطا محاسبه شد که بیانگر دقت میزان تغییر شکل قطعه کار با ۵/۳ درصد خطا محاسبه شد که بیانگر دقت میزان عددی بود. سپس، با اعمال بست با شدت ۵۰۰ نیوتن و اغتشاش ۶/۰ میزان عددی در جاساز، میزان انحراف قطعه کار با خطای ۶/۶ درصد محاسبه شد. با مقایسه همه دادههای عددی و تجربی، بیشینه مقدار خطا در دو حالت بدون اغتشاش و با اغتشاش به ترتیب برابر با ۱۹/۹ و ۱/۹٪ بدست آمد. جدول ۴. نتایج بدست آمده برای انحراف زاویهای از روش ساعت های اندازه گیری، دستگاه VMM و دوربین

	جه)	زاويه انحراف آلفا (درجه)		زاويه انحراف بتا (درجه)		
جابجایی جاساز (میلیمتر)	ساعتها	دوربين	NMM	ساعت ها	دوربين	MMV
٠/٢	• / • ٣	• / • ٣	•/•٣	•/1•	•/١١	•/١•
٠/۴	•/•۶	•/•۶	•/•۵	٠/١٩	• / ۲ N	•/٢١
• /۶	•/• ٩	•/•٩	٠/• ٩	•/۲٩	٠/٣٢	٠/٣٢
•/٨	•/11	•/١٢	•/١٢	• /۳۸	٠/۴٠	•/۴۲
١	•/14	•/1۴	•/14	٠/۴٨	•/۵١	• /۵۱
۱/۵	•/٢٢	•/٢٢	۰/۲۱	•/٧٢	٠/٧٣	۰/ ۲ ۶
٢	۰/۲۹	٠/٢٩	•/۲٨	٠/٩۵	٠/٩٨	۱/۰۲
۲/۵	•/٣۶	۰/۳۶	۰/٣٧	١/٢٠	١/٢٠	١/٢٠
٣	٠/۴٣	•/47	•/۴۲	۱/۴۳	۱/۴۵	۱/۵۱
۴	•/۵٨	۰/۵۶	•/۵۶	١/٨٩	1/98	۲/۰ ۱
۵	•/٧٢	• /Y •	۰/۶۹	۲/۳۷	۲/۳۷	۲/۴۸

 Table 4. Comparison between the results of the angular deviation measured by VMM, dial indicators, and camera-based methods

نتیجه دیگری که از اجرای پژوهش حاصل شد، رابطه نسبتاً خطی بین مقدار اغتشاش در جاسازها و اندازه انحراف قطعه کار از موقعیت ایدهآل (صرفنظر از وجود یا عدم وجود نیروی بست) بود. این رابطه کمک قابل توجهی به طراح قید و بند در تخمین اثرات سایشهای احتمالی در جاسازها بر روی انحراف قطعه کار می کند.

یکی از نوآوریهای اصلی این پژوهش اندازهگیری مقدار انحراف زاویهای قطعهکار بود. این پارامتر با استفاده از سه روش اندازهگیری شد. با فرض صحت دادههای تجربی بدست آمده از روش VMM، متوسط مقدار خطا در اندازهگیری انحراف زاویهای با ساعت اندازهگیری در دو جهت آلفا و بتا به ترتیب برابر با ۴٪ و ۳٪ بدست آمد. این مقدار خطا برای روش دوربین به ترتیب برابر با ۴٪ و ۳٪ حاصل شد. مقادیر خطای بدست آمده برای انحراف خطی و زاویهای در این پژوهش به خوبی بیانگر این است که روشهای استفاده شده دارای صحت بوده است. همچنین، طراح قید و بند میتواند با استفاده از ابزارهای شبیهسازی، مقدار انحراف خطی و زاویهای

قطعه کار را با دقت قابل قبولی در مراحل اولیه طراحی قید و بند محاسبه کند. استفاده از عملگر نیوماتیکی و الکترومکانیکی برای اعمال دقیق اغتشاش به عنوان جایگزین جاساز پیچی، استفاده از سنسورهای گپسنج برای محاسبه دقیق مقدار اغتشاش در هریک از جاسازها و مطالعه اثر موقعیت و نوع چیدمان جاسازها در مقادیر انحراف خطی و زاویه ای را میتوان به عنوان پیشنهادهایی برای اجرای پژوهش های آتی در این زمینه معرفی کرد.

منابع

- I. Boyle, Y. Rong, D.C. Brown., A review and analysis of current computer-aided fixture design approaches, Robotics and Computer-Integrated Manufacturing, 27(1) (2011) 1-12.
- [2] Y.K. Rong, S. Huang., Advanced computer-aided fixture design, Elsevier, 2005.

- [12] M. Yu Wang, Tolerance analysis for fixture layout design, Assembly Automation, 22(2) (2002) 153-162.
- [13] W. Tang, Y. Li, J. Yu, J. Zhang, L. Yu, Locating error analysis for workpieces with general fixture layouts and parameterized tolerances, Proceedings of the Institution of Mechanical Engineers, Part B: Journal of Engineering Manufacture, 230(3) (2016) 416-427.
- [14] S. Khodaygan, A method for optimal reduction of locating error with the minimum adjustments of locators based on the geometric capability ratio of process, The International Journal of Advanced Manufacturing Technology, 94 (2018) 3963-3978.
- [15] S.U. Butt, M. Arshad, A.A. Baqai, H.A. Saeed, N.A. Din, R.A. Khan, Locator placement optimization for minimum part positioning error during machining operation using genetic algorithm, International Journal of Precision Engineering and Manufacturing, 22 (2021) 813-829.
- [16] D. Peng, L. Wang, C.K. Mechefske, Y. Shao, Position prediction and error compensation for a large thin-walled box-shaped workpiece in a fixture, The International Journal of Advanced Manufacturing Technology, 116 (2021) 2633-2649.
- [17] G. Hong, S. Gao, T. Xia, J. Du, X. Jin, E. Pan, L. Xi, Fixture layout optimization of large compliant ship part assembly for reducing and straightening butt clearance, Engineering Optimization, 56(9) (2024) 1473-1492.
- [18] C. Liu, J. Wang, B. Zhou, J. Yu, Y. Zheng, J. Liu, Development of fixture layout optimization for thinwalled parts: A review, Chinese Journal of Mechanical Engineering, 37(1) (2024) 17.
- [19] H. Parvaz, M. Bodaghy Aleny, Analysis of workpiece locating error using geometric fixture model: A theoretical and experimental study, AUT Journal of Mechanical Engineering, 4(2) (2020) 229-240.

- [3] H. Wang, Y.K. Rong, H. Li, P. Shaun, Computer aided fixture design: Recent research and trends, Computer-Aided Design, 42(12) (2010) 1085-1094.
- [4] Y. Kang, Y. Rong, J. Yang, Computer-aided fixture design verification. Part 3. Stability analysis, The International Journal of Advanced Manufacturing Technology, 21 (2003) 842-849.
- [5] G. Qin, W. Zhang, M. Wan, G. Qin, A mathematical approach to analysis and optimal design of a fixture locating scheme, The International Journal of Advanced Manufacturing Technology, 29 (2006) 349-359.
- [6] Y. Kang, Y. Rong, J. Yang, Computer-aided fixture design verification. Part 1. The framework and modelling, The International Journal of Advanced Manufacturing Technology, 21 (2003) 827-835.
- [7] J.M. Crichigno Filho, R. de Medeiros, R. Pereira Cardoso, A contribution for increasing workpiece location accuracy in a 3-2-1 fixture system, Proceedings of the Institution of Mechanical Engineers, Part B: Journal of Engineering Manufacture, 233(4) (2019) 1332-1335.
- [8] Z. Jiang, X. Tang, Optimization of fixture flexibility for irregular geometries of workpiece based on metamorphic mechanisms, The International Journal of Advanced Manufacturing Technology, 103 (2019) 325-342.
- [9] S. Vishnupriyan, M. Majumder, K. Ramachandran, Optimization of machining fixture layout for tolerance requirements under the influence of locating errors, International Journal of Engineering, Science and Technology, 2(1) (2010) 152-161.
- [10] M. Calabrese, T. Primo, A. Del Prete, Optimization of machining fixture for aeronautical thin-walled components, Procedia CIRP, 60 (2017) 32-37.
- [11] Y. Xing, Fixture layout design of sheet metal parts based on global optimization algorithms, Journal of Manufacturing Science and Engineering, 139(10) (2017) 101004.

چگونه به این مقاله ارجاع دهیم I. Rashidi, H. Parvaz, M. Bahrami, S. Hazrati, Numerical and Experimental Analysis of Locating Error of a Polyhedral Workpiece in the Fixture, Amirkabir J. Mech Eng., 56(11) (2025) 1555-1574.

DOI: 10.22060/mej.2025.23625.7792